

[Forsvarsministeren.]

art kan blive undersøgt til bunds. Det synes også for mig efter det, der foreligger, og som ganske vist ikke er helt fuldstændigt endnu, som om der måske ikke i Aarhus er vist helt den forståelse af, hvordan sager af den art må gribes an, og hvordan de vurderes i den befolkning, som leverer deres sønner til værnene. Når jeg har sagt det, vil jeg også gerne tilføje, at der tillige naturligvis må øves ret og rimelighed imod befalingsmændene, og at disse jo også kan komme ud for vanskeligheder nu og da, der ikke skyldes dem selv.

I den foreliggende sag, der som sagt endnu ikke er fuldt oplyst for mig, er forholdet med hensyn til den pågældende oberstløjtnants vægring ved at udlevere oplysninger om den kritiserede oversergents forhold det, at sådanne oplysninger i henhold til de bestemmelser, der findes i den militære retspleje, ikke uden videre kan udleveres; det drejer sig her om en attest vedrørende den pågældendes forhold af meget udførlig art og tildels kun af tjenstlig interesse. Men jeg vil også gerne understrege, at det må være en selvfølge, at den pågældende attest, der ellers efter reglerne kun må udleveres til dem, som sagen vedrører, eller til de militære myndigheder, altid på forlangende vil blive stillet til rådighed for påtale- og politimyndigheder. Det vil også ske i det tilfælde, der her er tale om, såfremt det ønskes, idet det overfor mig er oplyst, at dommeren ved retsmødets afslutning har meddelt, at det beskikkede forsvar ved skriftlig henvendelse kunne få straffeattesten for oversergenten udleveret. Iøvrigt er det mit indtryk, at hele dette spørgsmål måske er pustet lidt vel stærkt op, idet jeg har fået oplyst tillige, at replikskiftet vedrørende denne side af sagen, som her er fremdraget, ikke engang er opført i rettens protokol, og at den pågældende auditor ikke har hæftet sig ved dette spørgsmål.

Men jeg vil gerne, for at det kan være fuldstændig klart, til slut sige til det ærede medlem hr. Peter Jørgensen, at jeg følger denne sag og agter at følge den med den allerstørste opmærksomhed, og derfor har jeg også straks, da sagen dukkede op, bedt om, at alle akter i sagen må blive forelagt mig, såsnart retten har truffet sin afgørelse, for at jeg derefter bl. a. kan danne mig et skøn over, om der er noget at behøje de i sagen implicerede befalingsmænd.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 15 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om ændring af den ved lov nr. 342 af 19. juni 1942 fastsatte frist, indenfor hvilken afhændelse af gravsteder på Holmens og Garnisons kirkegårde i København kan finde sted.

Valgt blev: *Nina Andersen, Andreas Hansen, Qvist Hansen, Heising, Johs. E. Larsen, Th. Mikkelsen, Viola Nørlov, Anker Lau, Himmelstrup, Jensen-Brobj, Poul Claussen, Marie Antoinette von Lowzow, Weikop, Rager og Helge Madsen.*

Den følgende sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring i lov om motorkøretøjer, lov om afgift af motorkøretøjer m. v. og lov om afgift af benzin.

(Første behandling findes i tidenden sp. 1477; udvalgets betænkning findes i tillæg B. sp. 229).

Udenfor betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, de stillede ændringsforslag og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under eet.

Ordføreren (From): Der har vist sig en række problemer af ny og interessant karakter ved behandlingen af den såkaldte traktorlov. Udvalget har gennemdrøftet disse i 9 møder, og der er modtaget mange deputationer og henvendelser udefra. Formanden har sammen med embedsmænd fra justitsministeriet deltaget i en demonstration på statens redskabsprøvestation under ledelse af forstander Knud Hansen. Hele udvalget har deltaget i en lignende, arrangeret af landboorganisationernes maskinudvalg på Kollekolle, og det er navnlig tilkoblingsanordninger og bremseevne under forskellig fart og belastning, man har interesseret sig for.

Udvalgets arbejde har navnlig koncentreret sig om to ting: 1) kontrollen med den afgiftsfri benzin og 2) en begrænsning af den traktorkørsel, der kan virke som urimelig konkurrence overfor vognmandserhvervet. Jeg vil gerne slå fast, at ingen er mere interesseret end landbruget i en effektiv kontrol, og udvalget er enig i, at en farvning af den afgiftsfri benzin vil være det mest effektive.